

NADINE

(NADINE)

„O ženě na útěku před zákonem a vlastní touhou“.

Nizozemí, Belgie 2007

Formát: 35mm, barevný, 1:1,85
Délka: 105 min.
Verze: holandsky, anglicky, portugalsky s českými tit.
Distributor: Cinemart, a.s.
Přístupnost: Od 12 let

Premiéra 23. října 2008

Tvůrci:

Režie
Scénář
Kamera
Střih
Hudba

ERIK DE BRUYN
ERIK DE BRUYN, GWEN ECKHAUSE
BERT HAITSMA
SANDER KUIPERS
DAVID VAN DER HEYDEN

Hrají:

Nadine

MONIC HENDRICKX
SANNEKE BOS
HALINA REIJN
MANO TZOULAKIS
FEDJA VAN HUET
FRANK LAMMERS
HADEWYCH MINIS

Sam
Daniel
Vince
Aimee

SYNOPSIS:

NADINE je nezávislá, bezdětná, pracovně úspěšná žena krátce po čtyřicítce, jejímž životem prošla řada mužů. Nyní je znovu sama a její biologické hodiny tikají stále hlasitěji, až přehluší zdravý rozum a přivedou ji k zoufalému činu: únosu dítěte.

Nadine se vydává na cestu před zákonem a ve vzpomínkách se vrací k určujícím okamžikům svého života.

PŘÍBĚH:

Nadine potkáváme jako 42letou moderní ženu, úspěšnou designérku interiérů, která žije v holandském Maastrichtu. Poslední rok je bez partnera, navzdory tomu, že její biologické hodiny bijí na poplach. Náhodné bolestné setkání s bývalým přítelem Danielem na ni silně zapůsobí a dožene ji k extrémnímu a bizarnímu činu....

Jedno uspěchané sobotní dopoledne se v předměstském supermarketu Nadine náhodně setká s Danielem a jeho sedmiměsíčním synem Samem. Toto setkání v ní cosi zlomí. V náhlém popudu popadne dítě, běží s ním ke svému autu a odjíždí. Aniž by měla přesný cíl cesty, rozhodne se odjet ze země. Během této cesty nahlížíme její dosavadní život prostřednictvím útržkovitých vzpomínek a Nadiných vnitřních monologů.

Potkáváme ji jako devětadvacetiletou uměleckou ředitelku, která právě založila vlastní firmu. Vidíme ji jako ambiciózní dívku, která touží po kariéře a umí se chopit příležitosti. Dívku, která po promoci podstupuje interrupci, aby se mohla věnovat naplno práci. Stejně jako mnoho jejích vrstevnic radí dlouhodobý vztah a děti na poslední místo seznamu svých priorit.

V současnosti vidíme Daniela, jak sděluje strašnou zprávu o pohřešovaném synovi matce svého dítěte. Pomalu se rozbíhá vyšetřování. Poháněný svou mladší rozzlobenou přítelkyní Aimee, začíná Daniel s vyšetřováním na vlastní pěst.

V 35 letech má Nadine svou kariéru. Je finančně nezávislá, ale zároveň se z ní stala velice materialisticky zaměřená osoba. Její vztahy většinou nevydrží déle než jednu noc. Pozvolna tak začíná Nadine něco scházet....

V současnosti vidíme Nadine cestující se Samem, jak si postupně k dítěti vytváří vztah a začíná k němu mateřsky přilínat. Poznáváme tak i její něžnou stránku. Někdy se ale Nadine chová podivně. Ublíží dítěti nebo ne...?

Matka Nadine zahynula před mnoha lety při automobilové nehodě. Přesto to Nadine nepřimělo změnit svůj divoký, konzumní a na kariéru zaměřený život. Pochybnosti o svém svobodomyšlném a sexuálně nevázaném způsobu života si Nadine začne připouštět až s příchodem otcovi smrti. Propadne panice a rozhodne se, že chce dítě za každou cenu, třeba i bez partnera. Svůj neobvyklý požadavek, který směřuje na svého kamaráda Vince, vyústí v téměř zábavnou návštěvu spermabanky. To vše ale bez kýženého výsledku...

Dnes ve svých 42 letech cestuje Nadine se Samem Evropou. Střetává se sebou samou jako nenadálou matkou stejně jako se svou minulostí... Časem se usadí v malém domku na skalním útesu, který se tyčí nad tichou pláží. Tady se setkává s charismatickou a duchaplnou Laurou, matkou dvou dětí. Nadinina minulost ale proniká do její přítomnosti stále víc a víc

Nadine je 38 let. V okamžiku kdy se vzdala veškeré naděje, že si najde vztah, potkává nečekaně Daniela (40). Je to láska na první pohled. Prostě se to nakonec opravdu stalo a Nadine prožívá vášnivý a láskou naplněný vztah.

Když je Nadine 40 žijí s Danielem už nějaký čas společně. Jejich vztah však nadále zůstává nechtěně bezdětný. Následný test ukáže, že Nadine může otěhotnět pouze umělým oplodněním. Téměř zoufalá se začíná chovat nepřičetně. Dělá všechno, jen aby byla těhotná... Tato situace vyvolá ve vztahu takové pnutí, že to Daniela vžene do náruče vitální a živočišné Aimee (26).

O měsíc později zoufalá Nadine zjišťuje nejen, že má Daniel s někým poměr, ale také, že žena, s níž ji Daniel podvádí - Aimee, čeká jeho dítě. Svět se jí rozpadá na kousky a ona zažívá období sužujícího smutku. Oplakává nejen ztrátu svého vztahu, ale také svou nenaplněnou touhu mít dítě. Po několika osamělých měsících Nadine náhodou potká Daniela v obchodě. Jeho odtazitá arogance ji zraňuje. Její posedlost strachem, že zestárne aniž se stane matkou, ji vede k tomu, že unese Sama...

Po incidentu na pláži, při kterém si Nadine myslí, že se sama stala obětí únosu dítěte, se sesype a vypráví svůj životní příběh a své tajemství Lauře.

Hnaná láskou k dítěti a vnitřním bojem, si Nadine uvědomuje, že dítě připravuje o něco velice zásadního. V tomto bodě Nadine prochází zásadním citovým vývojem. Konečně přijímá zdrcující pravdu, že se nikdy nestane biologicky matkou. Bude si i přesto moci sama sebe jednou vážit, více než předtím..?

PŘEDMLUVA ERIKA DE BRUYNA (scénář/režie):

Nadine - Filmový příběh, který nebyl nikdy vyprávěn

Z několika mých bývalých spolužaček ze studentských let jsou nyní ženy okolo čtyřicítky. Spousta z těchto žen, a často také i jejich přítelkyně a známé, zůstávají dosud nezadané a bezdětné. Jsou ženy moderní, vysoce vzdělané a profesně úspěšné. Vždy žily velmi svobodně a většina z nich měla během let různorodé vztahy. Někdy se vydaly za svou „pravou láskou“, ale obvykle soustřeďovaly veškeré své úsilí na dosažení cílů v profesní kariéře. Některé z nich byly feministky, ale většinou to byly zkrátka nezávislé a soběstačné ženy.

Ale teď, v posledních dvou letech, se s těmito ženami udála změna: s příchodem čtyřicítky začaly jejich biologické hodiny bít na poplach a jich se zmocnila panika - nestrávily nadarmo mnoho let hledáním „jediné opravdové lásky“? A důsledkem toho, promarnily snad jedinou šanci stát se matkou? Touha po dítěti je úplně ovládla. Náhle si začaly uvědomovat vlastní smrtelnost a pokládat si příznačné životní otázky.

Svět okolo nás, jakkoli je postmoderní a individualistický, zůstává totiž stále věrný tradičním hodnotám. Žena, která dosáhla určitého věku a je dosud bezdětná a co víc, i bez muže, je stále považována za ženu, se kterou „musí být něco v nepořádku“. Bezdětná žena je bohužel velice často pokládána za „méně naplněnou“ nebo dokonce hůř - za tragický případ.

To představuje problém pro mnoho moderních žen, jak také naznačuje kniha *Hlad po dítěti, nová bitva za mateřství* od Sylvie Ann Hewlett. V knize se píše, že „čím více jsou ženy úspěšné v zaměstnání, tím víc se snižuje jejich možnost stát se matkami“. Například v Americe jedna třetina žen, které ročně vydělávají mezi \$80,000 a \$100,000, je ještě ve svých 40 letech bezdětných. Autorka knihy poukazuje na to, že se ženy ocitly v takové situaci proto, že příliš tvrdě pracovaly a neměly čas si najít partnera, a tak se o dítě začaly pokoušet příliš pozdě. Pro tyto ženy představuje existence pokročilých technik na podporu těhotenství spíše prokletí než požehnání, protože šance mít dítě po čtyřicítce bez nějakých komplikací je i při pomoci různých technologií velmi omezená. Řada článků publikovaných v týdenících, v dámských nebo společenských časopisech, jen dokládá, že tato skupina žen je větší, než by se mohlo očekávat. Protože se mě život těchto žen hluboce

dotýká, protože spoluprožívám jejich osudy v příbězích svých kamarádek, chtěl jsem už nějaký čas vytvořit film na toto téma.

NADINE je psychologické drama o ženě, která nedávno překročila čtyřicítku, a která je symbolem celé skupiny žen tohoto věku, pro něž se rovněž stalo hrozbou být sama a bezdětná.

Zatímco životní příležitosti jsou pro muže i ženy celkem stejné a ženy mohou dosáhnout dobrého zaměstnání i finanční nezávislosti, existuje přesto jeden fyzický handicap, kterým se muži nemusejí zabývat - biologické hodiny. Ženy v určitém věku cítí, že jsou nuceny myslet na to „mít děti“. V rámci západní společnosti se to stává dost pozdě, možná dokonce příliš pozdě (vzhledem k opožděnému mládí, upřednostnění kariéry, opakovaným monogamickým vztahům a neustálému hledání „jediné opravdové lásky“).

Strach těchto žen se také často spojuje s úzkostí, že až jejich potenciální partner zemře, budou jednou v životě samy. Že už jim nikdo nezůstane. Toto téma v sobě skrývá určité osobní motto, které se dá rovněž vysledovat i v mém celovečerním filmovém debutu *Divoké mušle*. Pokud bych to měl popsat, nazval bych to: vždy přítomný podtón existenciálního lidského „osamění“. Jakmile si člověk uvědomí vlastní smrtelnost, stane se pocit „osamění“ intenzivnější.

Tyto ženy se už nepoznávají v seriálech jako je *Sex ve městě* nebo ve filmech *Bridget Jones*. Nezajímá je obraz ženy, jak je vnímána v tradičním mužském machistickém světě: sexy dívka, zpočátku nedostupná, která dříve či později podlehne svému princovi na bílém koni. Pro ženy, o nichž vyprávím, je „pravá láska“ mýtem, příslibem minulými generacemi. Tyto ženy znají jen osamocení strach, se kterým mohou bojovat jen ony samy.

Nadine je moderní ženou, která čelí tomuto hroznému strachu. A která, když je navíc konfrontována s neodpuštělnou zradou, ztrácí nad sebou kontrolu.

Nadine prochází během svého života určitými etapami. Záměrně jsem se proto rozhodl obsadit do její role tři herečky. Nadine není tedy pouze jedna žena, ale je složena z několika různých skutečných a navzájem odlišných typů žen.

NADINE je film o všech ženách, které jsou z jakýchkoli důvodů neschopny mít dítě.

Erik de Bruyn, Amsterdam, květen 2007

NADINE – TŘI HEREČKY A JEDNA POSTAVA

Když jsem obsazoval *Nadine* bylo mi jasné, že pravdivost tématu by měla být pro diváky zřejmá. Věřím, že pro divákovo vcítění se do filmu a jeho tématu, není nezbytně nutné identifikovat se zcela s hlavní postavou. Klasický způsob identifikace přes zobrazovanou postavu využívají reklamy na zeštíhlující produkty i reklamy na pojištění. Tato vyzkoušená nicméně banální metoda se stala obecně používaným a osvědčeným principem.

Protože *Nadine* je o jistém typu ženy, která prochází ve svém životě rozdílnými etapami, rozhodl jsem se obsadit do této role ne jednu, ale tři herečky. *Nadine* není jen jedna žena, měla by zůstat konstrukcí, sledujete postavu jako symbol. Pak teprve můžete lépe porozumět tématu filmu - protože není pohřbeno identifikací s jednou herečkou zobrazující filmovou postavu. Doufal jsem, že tím bude filmový příběh universálnější, srozumitelnější.

V *Tajném předmětu touhy* Buñuel využívá pro jednu roli dvou hereček; film *Palindromes* od Todda Solondsze byl pro mne příkladem, jak může postava působit jednotně, přesto že je znázorňovaná různorodou skupinou osmi hereček. Tyto filmy pro mě byly velmi důležité, protože byly do velké míry narativním experimentem.

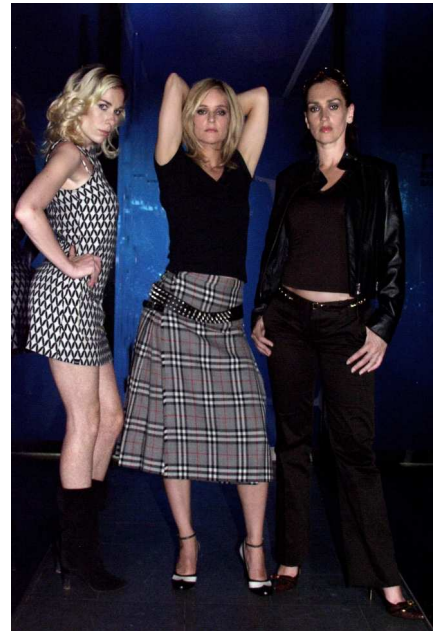
Nadine byla vytvořena obdobně: angažovat tři herečky znázorňující různé stránky jedné ženy, byl experiment s vyprávěním, o němž jsem před natáčením nevěděl, zda bude fungovat. Zda bude navzdory stavbě příběhu možné vytvořit film jasně srozumitelný divákům.

Nadine je směsicí několika existujících a navzájem odlišných typů žen. Nicméně, věřím, že příběh založený na opravdových postavách, nemusí být vyprávěn v realisticky/naturalistickém duchu. Podobně jako u *Divokých mušlí* jsme se i u *Nadine* snažili vytvořit jedinečnou autentickou formu realismu. Nikoliv prostřednictvím sociálního realismu nebo paradokumentárního způsobu natáčení; snažil jsem se uplatnit selektivní abstraktní realismus neboli hyperrealismus. Je třeba kombinovat žánry, styly a způsoby natáčení, abychom objevili nové možnosti filmového vyprávění.

Nadine je psychologické drama, ale stejně tak i roadmovie, které má v sobě surrealistický a dokonce absurdní a melodramatický nádech. Chtěl jsem si hrát se styly a způsoby natáčení. Teprve pak se ve střížně zrodila „skutečná“ *Nadine*.

Nicméně *Nadine* je film o více než jedné ženě, je to film o všech ženách, které z jakýchkoli důvodů nejsou schopny mít dítě. *Nadine* může být považována za „nositelku kopi“ pro mnohem větší skupinu žen.

Tento způsob zobrazení může být také spojen se Schopenhauerovou teorií o svobodné vůli jednotlivce. Žena prochází během svého života třemi různými fázemi: vyvíjí se, a tak volí změnu. Nicméně, jak tvrdil Schopenhauer, ve své podstatě zůstává člověk stále stejný. Svoboda je možná pouze relativně. Jádro osobnosti zůstává nezměněno, pozorovatelná je jen změna na povrchu.

Jinými slovy, zasněné dítě vyroste a stane se z něj zasněný dospělý. Opravdové změny lidského charakteru nastanou jen při dramatických/traumatických životních událostech: to jsou také dva zlomové okamžiky v životě Nadine.

ROZDĚLENÍ JEDNÉ ROLE MEZI TŘI HEREČKY V PRŮBĚHU FILMU

Jedna herečka hraje celou část filmu odehrávající se v současnosti: vidíme ji jako ztrápenou ženu, která unáší cizí dítě. Cestuje na jih, kde hledá místo, které by mohla považovat za své. Během cesty je nucena přítomnost neustále konfrontovat se svou minulostí. Odhaluje okamžiky ze své minulosti a umožňuje tak divákovi nahlédnout do nitra své osobnosti a pochopit, co ji k jejímu činu vede. Tuto roli hraje Monic Hendrickx.

První velká část Nadiiny minulosti zobrazuje začátek jejího profesionálního života. Vidíme ji jako impulzivní, ambiciózní mladou ženu. Je to čas energické aktivity, sexuální svobody, machistického chování a ne mnoha otázek. Tuto Nadine hraje Halina Reijn. Tato Nadine se měně, z velké části kvůli tragické smrti svých rodičů, zejména pak svého otce.

Druhá část Nadiiny minulosti začíná v okamžiku, kdy si po otcově smrti uvědomuje svou vlastní smrtelnost. Zažívá strach z osamění, který ji žene do dalších vztahů a jiných aktivit. Tuto nezávislou emocionální ženu zahrála fantasticky i díky svému věku Sanneke Bos.

V této části vidíme Nadine, která se stává zkoumavější, hledající. Zakouší, jaké to je ztratit motivaci. Pozoruje, jak se mění její okolí: kamarádky se najednou vdávají a mají děti. Navíc ji opouští její milenec. Tyto smutné události mají vliv na další její změnu: stává se utrápenou, svým způsobem zahořklou ženou, s níž se setkáváme na začátku filmu: a najednou jsme zpět v současnosti, kde hraje Monic Hendrickx. Této Nadine je 42 let. Mladou Nadine (30-35) představuje Halina Rijn a Sanneke Bos ji zobrazuje ve věku 35-42.

SCÉNÁŘ A REŽIE:

ERIK DE BRUYN (1962, Terneuzen, Holandsko)

Vystudoval sociologii na Utrechtské univerzitě a obor filmového umění na Univerzitě v Amsterdamu.

Poté pracoval jako asistent režie u Otakara Votočka (*Křídla slávy*), Pim de la Parry, Paula Ruvena nebo Erica de Kuypera. Natočil také několik krátkometrážních snímků a klipů.

Jeho první celovečerní debut *Divoké mušle* /2000/ zahajoval v roce 2000 Holandský filmový festival. Získal zde Cenu holandských filmových kritiků za nejlepší film roku 2000, ocenění od Amsterdamské umělecké nadace, Cenu poroty mladých a byl nominován za nejlepší scénář a nejlepšího herce.

Film vyhrál i několik dalších ocenění, mj. obdržel Cenu kritiků na mezinárodním filmovém festivalu v Moskvě, a to za nejlepší evropský film roku 2001.

Divoké mušle byly promítány na mnohých mezinárodních filmových festivalech, a to např.: v Cannes, Mannheimu, Heidelbergu, Kyjevě, Tallinu, Varšavě, Istanbulu, Jerusalémě, Gentu, Washingtonu a dalších. V Čechách byl film uveden do distribuce v roce 2001 společností Cinemart. Jako muzikant (zpěvák/textař) hrál v několika kapelách. Pro televizní film Otakara Votočka *JUUU* zkomponoval partituru a k *Divoký mušlím* /2000/ sám napsal, nahrál a nazpíval několik písní. **ERIK DE BRUYN** je znám také jako herec: mimo jiné se objevil v dramatu Paula Ruvena *Jak přežít zlomené srdce* /1990/, za nějž získal Stříbrného delfína na festivalu Troia v Portugalsku, v oscarové tragikomedii Marleen Gorrisové *Antonia* /1995/, v dalším Ruvenově

filmu *ZAP* i v několika seriálech. Na *Nadine* /2007/ pracoval nejen jako režisér, ale spolu s Gwenem Eckhausem je pod tímto filmem podepsán i jako autor scénáře.

PRODUCENT:

ERIK SCHUT (1961, Amsterdam, Holandsko)

Na Univerzitě v Amsterdamu vystudoval práva a masovou komunikaci (Film & Media), poté absolvoval Školu fotografie.

Mezi lety 1991 a 1996 pracoval v různých funkcích (jako osvětlovač, gripák, kameraman, asistent režie a produkční) na více než třiceti holandských filmových a televizních produkcích a pod režiséry: Pieterem Verhoeffem, Peterem Greenawayem, Alejandrou Agrestim, Erwinem Olafem, Benem Verbongem a Benem Sombogaartou.

V roce 1991 založil spolu s ostatními filmovou produkční společnost Argus Film Produktie a v roce 1996 filmovou distribuční společnost Upstream Pictures.

V říjnu roku 2001 zahájil nový start s filmovou produkční společností Rocketta Film, která se zaměřuje na výběr režiséřsky zajímavých materiálů s důrazem na mezinárodní koprodukce.

OBSAZENÍ:

MONIC HENDRICKX (1966) - *NADINE*

V roce 1961 absolvovala studia na Eindhovenské herecké škole. Od té doby byla stále vidět na jevišti, ve filmu i v televizi. Třikrát získala významné holandské filmové ocenění, cenu 'Gouden Kalf' (Zlaté tele) pro nejlepší herečku.

SANNEKE BOS (1971) – *NADINE*

Úspěšně dokončila studia na Eindhovenské herecké škole v roce 1994. Hrála v několika divadelních hrách než získala stále angažmá v souboru divadla Ro Theater, kde působila v letech 1998-2006. V současné době pracuje na mnoha divadelních, filmových a televizních projektech.

HALINA REIJN (1975) – *NADINE*

Již během studia na herecké škole v Maastrichtu dosáhla jako divadelní herečka vynikající reputace. Od roku 1999 se zaměřila i na herectví filmové. Je členkou Toneelgroep Amsterdam - největšího divadelního souboru v Nizozemsku.

